

Na pragu v življenje.

Padale so, padale snežinke,
kakor veše v zraku rajale . . .
Vstajale so, vstajale mi misli,
kot meglice v duši vstajale . . .

Spet ob mizo sem naslonil glavo.
Ti sočutno si me zrla, mati,
in z ljubečim govorila srcem:
„Sin moj, sin moj! Nehaj tugovati!
Jaz ne kažem ti nobene poti,
prav nobene. Sam izbiraj, sam!
Sam po poti hodil boš izbrani —
jaz bom morda sanjala že — tam“ . . .

In pogledal sem za tvojim prstom,
in pogledal lica tvoja vela:
komaj, komaj sem zadušil solzo. —
„Vendar nekaj bi prositi smela:“
— mirne h koncu rekla si besede —
„Sin moj! Stopi gori v sveti dom,
prosi, prosi, naj ti Tolažnica
pot pokaže pravo, reši dvom!“

Padale so, padale snežinke,
kakor veše v zraku rajale . . .
Vstajale so, vstajale mi misli,
kot meglice v duši vstajale . . .

Ali v srcu, v hrepenečem srcu
materin je lahni glas odmeval;
ali v srcu, v nepokojnem srcu
razorani njen obraz odseval.
Oj, te gube! Izmed njih sem mnogo
jaz nanizal ji na lica, vem.
Danes morda spet bi vzrastla nova . . .
Pa ne sme ti, mati! Ne!

Jaz grem! . . .

Padale so, padale snežinke,
kot metuljčki v zraku rajale . . .
Vstajale so, vstajale mi želje,
kakor iskre v duši vstajale . . .

Blažen mir je dihal po svetišču.
O, da dihnil bi za hipec vame!
Tukaj . . . tamkaj slike so prelestne
kot na tujca resno zrla name . . .

Jaz „cestninar“ sem postal za vrati.
Z novo silo materin je glas
zazvenel mi v prsih: Stopi . . . prosi!
Slike! . . . Ah, jaz moram mimo vas . . .

In kipele pred oltar so prošnje,
in zaupen jih je sklenil Amen.
Na obličju svetem Tolažnice
Vstrepetal je večne luči plamen . . .

Kot bi plula milost mi nasproti
vonj dehtel je z lilij, georgin . . .
Tiho . . . tiho . . . plaval skozi dušo
in priplaval do srca globin . . .

Da si takrat videla me, mati,
pomladila bi se tvoja lica;
ti zapela svojo bi predrago
pesem: „O Devica, Pomočnica . . .“

Padale so, padale snežinke,
kakor nade z boljšega sveta . . .
Vstajale so, vstajale meglice
in bežale z mojega srca . . .

Silvin Sardenko.

Zimski prizor.

F. Dobnikar.